

bør. Derfor er det jo også underligt, at man i den rapport, vi har fået i dag, ikke nævner den kritik for overtrædelse af menneskerettighederne, der er kommet. Den må man da tage meget mere alvorligt end efter det, vi har kunnet høre, for hvordan skulle andre lande, som vi kritiserer på baggrund af oplysninger og det, der er blevet udredt i Europarådets regi, tage den kritik, der kommer ad den vej, alvorligt, hvis Danmark siger: Jamen når det er os, der kritiseres, tager vi os ikke af det. Vi nævner det ikke engang op til en debat i Folketinget om Europarådets virksomhed.

Så er der spørgsmålet om CIA's hemmelige flyvninger med illegale fanger, der ikke er dømt. I mange tilfælde kender vi ikke engang deres navne, vi ved, de bliver sat i nogle fængsler, vi heller ikke kender enten eksistensen eller beliggenheden af, og vi ved, at de i mange tilfælde også er sendt til lande, hvor de bliver udsat for tortur. Her må man jo undre sig over, at regeringen i den rapport, den er kommet med i dag, hele tiden bruger udtrykket »påståede fangeflyvninger«. Jamen USA har indrømmet, at de har fundet sted, og hvordan kan man så bruge ordet »påståede«? Det kunne jeg godt tænke mig at få at vide af ministeren, for man kan ikke sige påstået om noget, som landet, altså gerningsmanden, selv har indrømmet er sket. Jeg synes, det er en undervurdering af Folketinget.

Så vil jeg sige, at når det er kommet lidt mere fyldigt med end tidligere, er det jo selvfølgelig i erkendelse af, at man ved, man har et problem. De undersøgelser, som Europarådet tidligere har lavet af spørgsmålet, har Danmark jo kun meget modstræbende og ufyldstgørende bidraget til, og man har sagt, at der ikke er noget at komme efter. Men nu har man altså indset, at Danmark også har et problem, og derfor – og det er vi selvfølgelig glade for – er der også igangsat en dansk undersøgelse af de CIA-flyvninger, som er en del af hele Guantánamo-komplekset med mishandling og forsvinden af fanger.

Jeg skal slutte af med at sige, at efter valget er jeg selv kommet ind i Europarådets arbejde, men har endnu ikke haft tid til at deltage i nogen af møderne. Men det ser jeg meget frem til at kunne gøre, ikke mindst i møderne i den komité, jeg er med i, som har at gøre med ligestilling mellem mænd og kvinder og ligestilling mellem forskellige andre grupper. Det synes jeg selv er enormt spændende, også fordi jeg arbejder med det her i Folketinget i Det Politisk-Økonomiske Udvalg, der jo har ligestilling som sit

område, så derfor ser jeg frem til også på den måde ikke bare at kunne fortsætte det, vi f.eks. har været med til angående CIA-flyene, hvor Enhedslisten jo har været den drivende kraft bag, at der overhovedet er sket undersøgelser her i Danmark, men også i det arbejde om ligestilling, som foregår i Europarådets regi. Det ser jeg meget frem til.

Kl. 16:28

Formanden:

Der er ingen, der har bedt om korte bemærkninger, så tak til hr. Frank Aaen.

Næste ordfører er hr. Jørgen Poulsen.

Kl. 16:28

(Ordfører)

Jørgen Poulsen (NY):

Jeg vil også sige tak for redegørelsen, som jo er både sober og informativ, om Europarådets arbejde.

Jeg hæfter mig især ved, at det jo stort set er positiv læsning. Men det står jo rimelig klart, at man skal gøre en hel del for at styrke samarbejdet mellem Europarådet og de andre internationale organisationer, altså EU, OSCE og FN. I hvert fald står det rimelig klart, at man bliver nødt til at sætte større fokus på koordineringen af det multilaterale samarbejde for at undgå de overlapninger, som vi ser.

Det er også vigtigt at arbejde med at udvikle de instanser, som har til formål at yde teknisk bistand og rådgivning til svage demokratiske strukturer, og at de løbende evalueres og forbedres. Når det er sagt, synes jeg også, som andre ordførere har været inde på, at det også er vigtigt, at mere veletablerede demokratier som vores eget også kan tåle at tage imod både råd og kritik og gøre noget ved det og ikke bare vrisse ad afsenderen af kritikken.

Jeg vil også lige sige et par ord om Menneskerettighedsdomstolen; her tænker jeg især på den igangværende effektiviseringsproces af Menneskerettighedsdomstolen og de mange sager, som venter, og jeg vil også med stor beklagelse pege på Ruslands forhold til underskrivelsen af protokol 14.

Det er jo ganske interessant, at den tidligere domstolspræsident direkte har beskyldt Menneskerettighedsdomstolen for selv at krænke menneskerettighederne, simpelt hen fordi domstolen bruger alt, alt for lang tid på at afgøre og afslutte sagerne. Men jeg vil også pege på, at det er under al kritik, at russerne fortsat blokerer for en effektivisering af domstolen – med stor sandsynlighed vel nok, fordi den bliver brugt så flit-